

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟ: ΒΕΡΟΓΚΟΥ ΜΑΡΙΑ

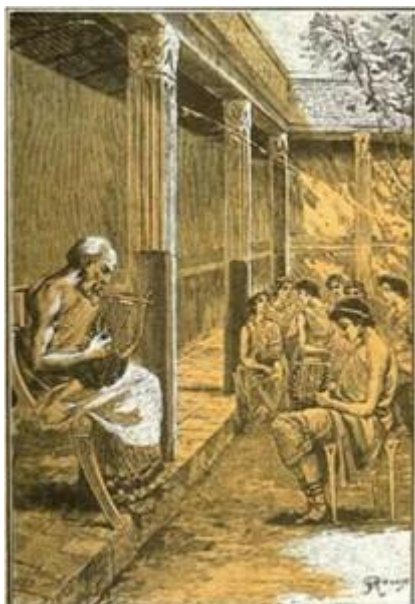

Η αγωγή των νέων στην αρχαία Αθήνα μοιάζει με την αγωγή των νέων σ' άλλες ελληνικές πόλεις , με εξαίρεση την Σπάρτη. Στην Αθήνα διδάσκουν και συμβουλεύουν τα παιδιά με φροντίδα. Στην αρχή η παραμάνα και η μητέρα και ο παιδαγωγός και ο ίδιος ο πατέρας φροντίζουν να γίνει το παιδί πολύ καλό, διδάσκοντας ότι αυτό είναι δίκαιο κι αυτό είναι άδικο, αυτό είναι καλό κι αυτό είναι κακό. Έπειτα, όταν τα παιδιά φτάσουν στην κατάλληλη ηλικία, οι γονείς τα στέλνουν στους δασκάλους, όπου οι δάσκαλοι της γραφής και της ανάγνωσης φροντίζουν να μάθουν γράμματα και να καταλαβαίνουν τα γραπτά κείμενα, ενώ οι κιθαριστές προσπαθούν να κάνουν τα παιδιά πιο ήρεμα με το να παίζουν μουσική, και εξοικειώνουν τις ψυχές των παιδιών με τον ρυθμό και την αρμονία. Ακόμα τα παιδιά συχνάζουν στα γυμναστήρια και στις παλαίστρες, όπου οι δάσκαλοι της γυμναστικής (οι παιδοτρίβες) κάνουν τα σώματά τους καλύτερα, για να μην αναγκάζονται να δειλιάζουν εξαιτίας της κακής σωματικής κατάστασης .

Μέχρι τα 7 τους έτη τα αγόρια και τα κορίτσια μεγάλωναν μαζί στον γυναικωνίτη και έπαιζαν μαζί διάφορα ευχάριστα παιχνίδια. Από τα 7 τους έτη τα αγόρια, με τη συνοδεία του παιδαγωγού, πήγαιναν στο σχολείο. Ο παιδαγωγός ήταν ένας ηλικιωμένος και έμπιστος δούλος της οικογενείας. Σε ότι αφορά τα κορίτσια, αυτά έμεναν στο σπίτι και η μητέρα τους τα δίδασκε ανάγνωση, γραφή, μουσική, χορό και την οικοκυρική τέχνη. Τα αγόρια από τις φτωχές οικογένειες μάθαιναν την εργασία των πατέρων τους βοηθώντας τους στα καταστήματα ή τα αγροκτήματά τους.

Η αγωγή των Αθηναίων έφηβων περιλάμβανε και την τέχνη του πόλεμου, γιατί ήταν οι μελλοντικοί στρατιώτες που θα προστάτευαν την πόλη από τους πολέμιούς της. Έτσι, ο λαός όριζε τους παιδοκριτές και ειδικούς δασκάλους που μάθαιναν στους εφήβους να μάχονται σαν οπλίτες και τους ασκούσαν στα όπλα (ξίφος, ακόντιο, δόρυ, τόξο). Η αγωγή των νέων στην Αθήνα κρατούσε

ως τα 18 τους χρόνια, δηλαδή ως την ενηλικίωσή τους. Όταν έφτανε τα 18 του ο Αθηναίος έφηβος έδινε τον όρκο των έφηβων στο ιερό της Αλιαύρου που βρισκόταν βόρεια της Ακροπόλεως.

Οι νέοι στην Αθήνα, έπειτα από την βασική τους εκπαίδευση, έπαιρναν ανώτερη μόρφωση. Διδάσκονταν γεωμετρία, μαθηματικά, φυσική, αστρονομία, ιατρική, ρητορική, φιλοσοφία και διάφορες τέχνες. Στην αρχαία Αθήνα οι νέοι μπορούσαν να μαθητεύσουν δίπλα σε κάποιον φιλόσοφο ή σοφιστή. Αυτοί δίδασκαν επί πληρωμή, με κάποιες εξαιρέσεις όπως του Σωκράτη και του Διογένη. Οι σοφιστές και οι φιλόσοφοι δίδασκαν συνήθως στις στοές. Στην αρχαία Αθήνα υπήρχε η Ακαδημία του Πλάτωνα, η Περιπατητική σχολή του Αριστοτέλη, η ρητορική σχολή του Ισοκράτη, η σχολή του Επίκουρου, η Στοά του Ζήνωννα, η

Κυνική σχολή του Αντισθένη, η Κυρηναϊκή σχολή του Αρίστιππου από την Κυρήνη (ελληνική αποικία στη Λιβύη) και η Μεγαρική σχολή του Ευκλείδη από τα Μέγαρα. Ιατρικές σχολές υπήρχαν στο νησί Κω - υπό την διεύθυνση του Ιπποκράτη, στην Πέργαμο (ελληνική πόλη στην Μικρά Ασία), στην Κυρήνη, στον Κρότωνα (ελληνική αποικία στην Κάτω Ιταλία) - υπό την διεύθυνση του Αλκμαίωνα, και αλλού.